

**Velja v Ljubljani
in po pošti:**

celo leto . . . K 84—
pol leta . . . " 42—
četrt leta . . . " 21—
za mesec . . . " 7—

za inozemstvo:

za celo leto naprej K 95—
za pol leta . . . " 50—
za četrt leta . . . " 26—
za mesec . . . " 9—

Jugoslavija

Ljubljana

Ljubljana knjižnica

op. o. o. o.

Na pismene naročbe brez
pošiljatve denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo
naročnino
po nakaznici.

Če se računajo po po-
nem prostoru in si-
mm visok ter 45 mm
prostor za enkrat
za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu številka 19. Telefon
številka 360. — Upravištvo je na Marijinem trgu
številka 8. — Telefon številka 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Prislanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopolni
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Italija in madžarski boljševiski.

**Sokolski sabor v Novem Sadu. — Važna seja ministrskega sveta. — Budimpešta
in Dunaj proti naši valuti.**

Pozorna naše zapadne meje!

Iz zelo zanesljivih virov smo do-
znali, da se onkraj zahodne oziroma
južne demarkacijske črte vrše resne
priprave v precej velikem štilu za
eventualno prodiranje proti nam, ozi-
roma za eventualno okupacijo precej-
šnega dela Slovenije.

Vojakom pravijo, da treba za
vsak slučaj pripravljeno biti, ker je
vedna nevarnost boljševisstva pri nas.

Vemo dobro, da bi Italiji naša
Slovenija ugalala; saj je mnogo stvari
tu pri nas, po katerih se jim sline ce-
dijo: trboveljski premog, važno kri-
žišče Z danimost, proga turske želez-
nice na Gorenjskem itd.

In še nekaj: vedo dobro, da ne
bomo nikdar mirovali, da bomo
vedno zahtevali združitev vseh naših
Slovencev v skupno kraljevino Srbov,
Hrvatov in Slovencev. Zato bi radi
„koj v kali“ že zadušili vse, vse naše
upravičene zahteve.

Vemo pa tudi dobro, da ententi
kot taki ne moremo več zaupati, vsaj
premnogo ali popolnoma ne. Da, pol-
no obljub, vedno le besede polnih
zagotovil — a nikdar niti pol tega,
česar pričakujemo. Ententa danes nima
več one moralne in fizične moči, ka-
tero je svoječasno imela, in le malo
brani Italiji njena nepravilna, vnebo-
vpajoča in perfidna dejanja. Francoski
listi sami pišejo, da je danes Italija
edina ententna država, katere armada
je še intaktna! Daleč smo prišli! Ne
vemo natančno, kako so zasedene
meje proti nam! Iz tega, kar nam pra-
vijo ljudje — zanesljivi naši ljudje —
iz okupiranega ozemlja, so meje tako
gosto zasedene, da bolje že res ne
morejo biti.

Pri vsakem najmanjšem povodu
— pa naj bi bila to najmanjša бага-
tela — bi Italijani prekoračili demar-
kacijsko črto. In koliko km smo prav-
zaprav od nje oddaljeni?

Ne pozabimo, da Italijani ta po-
vod iščejo — in sicer dan za dnevom!
Kaj jim pa ententa že vse ne verjame?
Sladki, vedno smejlajoči se Italijan v
Parizu le slabo informiranim vodilnim
faktorjem na mirovni konferenci kmalu
kako neumnost natvezi, ter ga pre-
priča o potrebi kake okupacije. Saj
oni vedno le v „interesu“ entente de-
lajo! V „interesu“ entente zapirajo
naše ljudi, jih gonijo v verigah skozi
Tist in Gorico v smrdljive in nečlo-
veške zapore, jih obsojajo na leta in
in leta težke ječe, jih peljejo v Ka-
labrijo in Sardinjo — vse to radi
varnosti in v interesu entente ter
splošnega miru. In kaj je storila do
sedaj proti temu Francija, Angleška
in Amerika? Prav nič!

Danes smo navezani sami nase.
Ako se sami ne branimo — drugi
nas ne bodo.

Kaj misli o vsem tem naša de-
želna vlada, naša vlada v Beogradu,
kaj misli o tem vojaške oblasti? —
Stvar je preresna, da bi se še na dolgo
obotavljala in komentirala. Tu treba
koj resnih protipriprav. Pripravljeni
moramo biti na vse slučaje.

Ali smo?

Mi nočemo vojne, nočemo zo-
petnega krvolitja; ne smemo pa ni-
kakor in pod nobenim pogojem do-
pustiti, da nam po 800 letih Habs-
burškega jarma zasedejo ravno oni,
kateri so še pred sedmimi meseci iz-
javili, da so naši prijatelji, našo
komaj osvobodeno domovino. No-
čemo vojne, a ako nas kdo napade,
se moramo braniti. To je dolžnost
vsakega Srba, Hrvata in Slovencea.

Stvar je resna. Ne gre samo za
eventualnost kot tako, gre tudi za čas!
Menda merodajni krogi v Beogradu o
celi stvari niti informirani niso.

Ako se do sedaj v tem oziru ni
mного napravilo ali pa tudi prav nič,
tedaj treba koj s hitrim in resnim
delom.

Na krov vsi faktorji! A ne samo
v Sloveniji, tudi na Hrvatskem in
v Srbiji!

Naše civilne in vojaške oblasti
naj trezno premislijo, za kaj se gre,
naj Zagreb in Beograd informirajo. A
hitro! Ne počasi. Ona znamenita po-
časnost in flegma bodo enkrat še
naše prokletstvo. Smo se otrsli av-
strijskega „cofa“ in avstrijske malo-
marnosti in malobrižnosti, ne smemo
pa dopustiti — da pademo v novič
v njo.

Merodajni krogi naj koj pričnejo
z resnim tozadevnim delom.

In naj pomislijo, da je danes Slo-
venija ravno tako del naše kraljevine,
kakor Srbija? Srbija kot taka — kot
samostojna država sama zase — ne
eksistira več!

Danes imamo samo združeno kra-
ljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev.
Kdor napade Slovence, napade da-
nes Srba in Hrvata.

Na Koroškem smo to pred ne-
koliko tedni dokazali očitno pred ce-
lim svetom. Morda bo treba še enkrat
tega dokazati, gospoda!

Bodite pazljivi, računajte trez-
no, dobro in — kar je glavna stvar
— hitro. Sicer nas dohitijo dogod-
ljaji, kateri nas zamorejo oškoditi
desetletja!

„Z ročnimi granatami in ostrino meča“.

Čitali smo v „Jugoslaviji“ gari-
baldinski oklic na laške dijake in de-
lavce za „osvoboditev“ Dalmacije in
ali nam verujete, da smo se pri onih
visokoletečih in milih besedah: „—
Vi, ki ste na ledenikih Adamelskih
vrhov, na Krasu, v Albaniji in Mace-
doniji, na argonskih ravninah, v Sredo-
zemskem in Egejskem morju ter v zraku

dovršili občudovanja vredne čine ju-
naštva in izvojevali najsijajnejše in
vsega zavidanja vredne zmage, spo-
minjajte se besed Garibaldijevih —
„smejali iz srca? Ker čudno se nam je
zdelo, da je tisti poziv docela pozabil
— Soče! Naše Soče! In ur, ko smo,
vkljeni sicer v tuje verige, pa vendar-
le branili našo zemljo s pestmi, trdi-
mi in težkimi kot kovaška kladiva!
„Begunski pešpolk“ se imenujemo sa-
mi med sabo — kaj zato, če leži pri
tem nazivanju bidek usmev na ustih
in se srce v prsih krči v divji bole-
čini — pesti prijatelji Garibaldinci so
ostala stara, trda, težka kovaška kla-
diva. „Pridite, pridite!“ Vam kličemo,
če Vam se hoče takih — činov
junaštva, občudovanja vrednih, in
zmag najsijajnejših in vsega zavidanja
vrednih — „kot ste jih svoj čas
doživljali dan za dnem, mesec za me-
secem na bregovih naše Soče! Pridite,
pa zaplešemo spet krvavi ples in
težka diplomatska vprašanja izvršimo
z ostrino meča!“ Tudi mi smo stali
na Adamelskih vrhovih, celo dosti višje
od Vas, na Krasu smo merili svoje moči
z Vašimi in silnejše so bile naše, saj
smo z železno pestjo potrkali celo na
beneška vrata! Pridite! Danes smo
svobodni, odložili smo verige, ki smo
jih nosili v tujih službah, prosta po-
dolg h stoletjih bo slovanska pest okle-
nila puško za svoj lasni blagor in
glejte, da Vas Garibaldinci troimenega
bratskega naroda, jugoslovanski Gari-
baldinci strelskih jarkov, morja in zraka
na svojem pohodu nad zadnjo oviro
ne pridejo vprašati pred rimska vrata:
„Kaj hočete od nas?“ — Pozdravljeni,
Garibaldinci s Soče! — — — Fantje
„begunskega pešpolka“, ki se službeno
naziva „kr. tržaški pešpolk.“ — —

**Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh
gostilnah, kavarnah in brivnicah!
Pridobivajte novih naročnikov!**

LADIMIR LEVSTIK.

109. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

»Sama si, ubožica,« je povzel z genljivo nedol-
žnostjo. »Nu, prav, bova vsaj proklamirala; že dolgo
si nisva izlila srca po stari navadi. Prinesel sem ti
knjižico Golobovih poezij, ki je danes izšla, in svojo
zadnjo novelo, ako jo hočeš prebrati... Kaj ti je,
križ božji?« se je ustrašil, videč strmenje v njenem
pogledu.

»Ah!« je dehnila Vida in si potegnila z dlanjo
preko čela, kakor bi se dramila. »Kje sem bila —
joj meni!«

Kljub polumraku je opazil, kako ji je potemnel
obraz. Zvila se je na področnik kanapeja, jeknila ter
si zakrila oči. Srce ga je zabolelo od grenkega so-
čutja; pomaknil se je bliže, prijel jo za roke in se
sklonil tesno nad njeno lice:

»Hudo je bilo, kaj ne, ubožica? Grom in tresk
zaradi onega neumnega fanta?«

Pokimala je in zaihtela.

»Moj Bog! Človek se res vprašuje, ali je papa
pri zdravi pameti,« je priznal suplent. »Kako more
zameriti tebi, ovčica nedolžna, saj ve, da ne moreš
za to!«

Vida se mu je obesila na komolec.

»Milan,« je jokala na njegovih prsih, »zakaj
moram trpeti vse to? Mladost mi gine kakor v ječi

— ne, še huje, dosti huje; če bi ti mogla povedati,
kako... Nesrečna sem, tako zelo sem nesrečna!«

Njeni lasje so mu dehteli tik pod usti; gorkota
razgrete dekliške glave je prodirala skozi telovnik
ter polnila Križajev prsi s koprnečo tegobo in kre-
postnim strahom pred samim seboj. Težko je dihal;
njegovi dobri nameni so se majali in bledeli od hipa
do hipa; s slastjo in žalostjo je čutil, da jo ljubi z
vsako žilico svojega boječega srca.

»Zakaj nisem jaz tvoj oče!« je vzkliknil duho-
vito. »V zgolj veselje bi te zavil, v samo solnce in
ljubezen, uboga Vida...«

»Ti — moj oče?« se je vzravnila zdajci; začu-
denje, smeh in trpkoba, vse hkrati je zvenelo v
njenem glasu. »Čemu praviš to? Joj, nikdar si ne
bi bila mislila, da si zmožen take želje!« Poleg
njenih prejšnjih sanjarij se ji je zazdela suplentova
misel neskončno smešna; takoj nato pa jo je zgra-
bila pobitost. »Moj oče bi hotel biti!« je ponovila
žalobno. »In jaz sem mislila, da me imaš vendar
vsaj majčkeno rad...«

Križajeva zmeda je priklopala do vrhunca; zdaj
je videl, kakšnega sovražnika ima v lastnem srcu.

»Rad!« je vzkliknil zamolklo, komaj vedoč, kaj
govori. »Sam Bog mi je priča, da nimam nikogar
rajši od tebe; če bi le znala, koliko ur sem prečul
od misli nate in od sočutja s teboj...«

»Pa hočeš biti moj oče,« je dejala Vida z na-
ivno iskrico nade v očeh. »Očetje zmerjajo in tepo;

našega me je strah, da se le spomnim nanj. Kaj bi
z očetom, ki bi ga morala imeti rada, tako rada —
s teboj, ki si zame najboljši, najljubši človek na
svetu? V glavi bi se mi zmešalo, da, da!«

»Jojmene!« se je nasmešnil on. »Sama sreča,
da ni mogoče menjati. Sicer pa so to le tvoje
misli...«

»Misli — nu, dobro; jaz mislim zmerom tisto,
kar je res in prav.«

»Uboga mlada, zbegana siročica ne more vedeti,
kaj je res in prav,« se je branil Križaj. »Pride čas,
ko boš imela nekoga vse drugače rada, in takrat
uvidiš, da sem ti komaj dober za očeta...«

»Nikogar rajša od tebe! Ne, Milan, huda sem
nate,« je nadaljevala Vida s poluotroško trmo, sledeč
nečemu, kar si je bila očitno vtepla v glavo. »Čemu
se norčuješ iz mene in govoriš z menoj kakor z
detetom, ki ne ve, kaj pravi? Čemu tajiš samega
sebe in tisto, kar vidim vsak dan, vsak hipec v
tvojih očeh?«

»Kaj?« je vprašal suplent z drhtečim glasom.

»Ljubezen,« je dehnila komaj slišno.

Križaj je bil človek starinske morale; o svoji
srčni resnici se ne bi bil zlegal za nobeno ceno, niti
ženski ne; to je bilo eno njegovih pogubonosnih
načel. Videč, kako krčevito se okleplje bedna de-
kliška dušica njegovega čuvstva, je izgubil oblast
nad seboj.

(Dalje.)

Amnestija.

(Konec.)

4. Opuščene so tudi kazni in ostanki kazni izrečeno do 5. junija 1919, ako se je dejanje izvršilo iz bede, iz mladostne nepremišljenosti, vsled razburjenja radi vojnih razmer, iz političnih nagibov, ali če je bil obsojenec v vojni hudo prizadet vsled izgube rodbinskih članov ali na premoženju. 5. Priznavajoč izredne zasluge, ki so si jih pridobili železniški uslužbenci ob prevratu s prevozom čet, ki so grozile preplaviti naše pokrajine, je regent odpustil kazni in ostanek kazni vsem železniškim uslužbencem radi kaznivih dejanj, s katerimi so povzročili za časa vojne železniške nesreče. Tudi naj se kazenski postopki radi takih dejanj, ako še ni prišlo do obsodbe, ustavijo. Amnestije so deležni tudi oni, ki so bili do 29. oktobra 1918 obsojeni od kakega sodišča zunaj našega kraljestva, pa sedaj tu bivajo in so semkaj pristojni. To izredno obsežno amnestijo je predlagala vlada v prizadevanju, da kolikor prihaja v poštev kazensko sodstvo, čim najbolj izbriše vojne sledove in omili nesrečo in bedo, ki jo je povzročila vojna. Vlada je storila to tudi, ker pričakuje, da se bo prebivalstvo izkazalo vredno vladarjeve milosti s pokorščino novi državi, njenim zakonom in organom. Kakor smo poučeni, imajo sodišča nalog, da odlagajo odslej kazni le za neobhoden potreben čas.

Jugoslovanska sokolska zveza.

Zagreb, 16. junija 1919. (Pos. por.)

V nedeljo, dne 15. t. m. je imel „Hrvatski sokolski savez“ občni zbor pod predstvom staroste dr. Lava Mazure. Zbor je obravnaval važne predloge, ki se tičejo sokolskega sabora v Novem Sadu na Vidov dan, kjer se izvede definitivno ujedinjenje vseh srbskih, hrvatskih in slovenskih sokolskih organizacij v jedinstveno „Jugoslovansko sokolsko zvezo“. Zbor je sprejel principijelni predlog, da se nazovi nova organizacija z gorenjim imenom in da se izpuste plemenski nazivi pri posameznih župah in da stopi mesto njih oznaka „jugoslovanski“. Dalje je zbor sklenil, da se sprejemajo v sokolska društva samo iskreni boritelji sokolske ideje in da je židomzionistom vstop v sokolske organizacije zabranjen.

Živahna je bila debata glede osrednjega sedeža „Jugoslovanske sokolske zveze“. Predlagalo se je, da se naj sedež menja, enkrat Belgrad, dalje Ljubljana in Zagreb. Poudarjala pa se je nužnost, da bodi glavni sedež tehnične šole v Ljubljani, kakor tudi sedež tehničnega vodstva.

Pri končnih novih volitvah je bil izvoljen za starosto dr. Lazar Car.

D. Čebin:

V osvobojeni Koroški.

(Dalje.)

Ves narod je naše južne brate mahoma vzljubil tako globoko in iskreno, da jim bo ostal hvaležen za njih bratsko pomoč v najpoznejše rodove. Vsakomur so se sedaj do dobra odprle oči in sedaj vidi, da so bili Nemci in Madžari tisti: „roparji, psi, zločinci in morilci“, kakršne so nam pred in med vojno slikali Srbe. Srbi sami so mi pravili, da se niso nadejali, da bodo našli tu gori toliko oduševljenja in bratske ljubavi. Nikakor pa s tem ni rečeno, da naši slovenski fantje niso v polni meri izpolnili svoje dolžnosti. Ramo obrami z brati Srbi in Hrvati so se kosali slovenski polki, kdo bo prej dosegel cilj. Tako se je zgodilo, da je bil odpor Nemcev, ki so se po nekod srdito borili, zlomljen, na kar so se spustili v divji beg, da so jih naši komaj dohajali. Kljub naporom v goratem in hribovitem terenu naši niso iskali odmora in počitka, nego so bili noč in dan sovražniku tik za

Manifestacije ptujskih občin za pravičen mir.

Ptuj, 16. junija 1919 (Izv. por.)

Vse občine ptujskega okrajnega glavarstva so enoglasno in odločno manifestirale za pravičen mir in se izjavile proti razkosanju naše zemlje. Sprejeta je bila naslednja resolucija:

„Zavedajoč se resnosti zadnjega trenutka, v katerem se odločuje naša usoda, povzdignemo še enkrat svoj glas in odločno odklanjamo vsako krivično rešitev naših mej. Nikdar ne bomo priznali miru, ki bi naš narod raztrgal ter dele našega naroda podvrgel tujemu nasilju. To velja zlasti glede mej na jugu in jugozapadu, ki se morajo določiti tako, da bo tudi tam združen ves jugoslovanski živelj s kraljestvom Srbov, Hrvatov in Slovencev, ne glede na krivične ter načelo o samoodločbi narodov nasprotujoče.“

Mirovno delegacijo prosimo, da sprejme edino mir, ki odgovarja gornjim načelom.“

Narodno predstavništvo.

(Plenarna seja 16. junija.)

Zakon o državljanstvu. — Interpelacije.

Belgrad, 17. junija 1919. (Pos. por.)

Predsednik dr. Draža Pavlovič otvori včerajšnjo sejo ob 16:50. Podanih je bilo več interpelacij in vprašanj, glavna točka dnevnega reda pa je bila podrobna debata o zakonu glede državljanstva.

Interpelacije.

Poslanec Ilija Ilić (radikalec) stavi na ministra vojne in mornarice vprašanje radi pospešenja rešitve vprašanja invalidskih podpor. — Minister Hadžić odgovarja, da bo to vprašanje skoro rešeno. Poslanec A. Kristan (socijalist) vpraša predsednika skupščine, kdaj pridejo na dnevni red zakonski predlogi, ki se nahajajo v odsekih. Predlaga, naj se imenujejo oni poslanci, ki ne prihajajo k sejam in pridejo v narodno predstavništvo samo po dnevniku.

Predsednik odgovarja Kristanu, da bo storil vse, da se pospeši delo v skupščini in da odseki, ki niso dovršili svojih poslov, predlože čimprej zakonske načrte.

Zakon o državljanstvu.

Po dovršeni rešitvi interpelacij preide zbornica na dnevni red: zakon o državljanstvu. V splošnosti se zakonska predloga sprejme s 148 glasovi.

Nato se prične podrobna debata o tej predlogi. Prvi člen je bil brez nadaljne debate sprejet. Glede drugega člena, ki se v predlogi glasi:

„Državljanstvo pripade onim, ki so bili do danes, ko stopa ta zakon v življenje, državljani kraljevine Srbije in Črne gore, nadalje onim, ki so bili člani (pristojni) v kako občino bivše

avstro-ogrske monarhije, ter so pripadli v oblast kraljestva,“ so bili stavljeni razni protipredlogi, med njimi tudi dr. Matka Laginja, da se vrni odseku v ponovno razpravo. Ta predlog je bil sprejet. Prihodnja seja dne 16. t. m.

Zakon na vojne dobičke.

Belgrad, 17. junija. (Izv. por.) Finančni minister predloži v najkrajšem času finančnemu odseku narodnega predstavništva načrt zakona na vojne dobičke. Zakasnitev je deloma iskati v vzroku, da je bil minister na informacijskem potovanju v Zagrebu in Ljubljani zaradi ureditve valute.

Mirovna konferenca.

Podpis mirovne pogodbe z Nemčijo? Iz Lyona javljajo brezlično: Kakor poroča „Temps“, je bil izročen odgovor zaveznikov na nemške protipredloge brez vsakršnih ceremonij. Petdnevni rok, v katerem mora Nemčija odgovoriti, poteče v soboto, 21. junija popoldne in obsega tudi one tri dni, ki morajo poteči med odpovedjo premirja in pričetkom sovražnosti. Ako izjavi nemška vlada pravočasno, da hoče podpisati prenaterejeno mirovno preliminarijo, se bo v ponedeljek ali v torek po poteku roka mirovna pogodba svečano podpisala v dvorani „Galerie des Glaces“ na versailleskem gradu. Navzoči bodo vsi delegatje aliranih in asociiranih držav, ki so zastopane na mirovni konferenci. (Ldu.)

Novi člani nemško-avstrijske mirovne delegacije. V ponedeljek zjutraj je dospela v St. Germain avstrijska delegacija, sestoječa iz 13 članov, ki se je pripeljala z Dunaja. Člani te delegacije so: oddelni načelnik Müller-Martini, finančni izvedenci Papp, Berliner, Werner, Krassnig in Hamerschlag ter več ministerijalnih svetnikov in tajnikov. (Ldu.)

Italijani poslali pomoč madžarskim boljševikom.

Oster spor v svetu četvorice.

Bern, 16. junija. (Pos. por.) Kakor izve vaš poročevalec potom verodostojne strani iz Pariza, se je 12. t. m. vršila posebna seja sveta četvorice o položaju na Madžarskem. V Pariz je namreč prišla vest, da so Italijani poslali madžarskim boljševikom zdatno pomoč v vojaškem oziru. Sodi se, da je to storila Italija sporazumno z Romunijo. V svetu četvorice je prišlo do ostrega spopada med francoskim, angleškim in ameriškim ter med italijanskim delegatom. Razmerje italijanskega delegata do ostalih treh članov se je zelo poostriilo. Cela zadeva se bo najstrožje preiskala.

Obnovite naročnino pravočasno, da se Vam pošiljanje lista ne ustavi!

Politični pregled.

p Poljska časopisna propaganda. Moravska Ostrova, 15. junija. (CTU) Poljski narodni odbor v Parizu je predlagal, naj dovoli ministrstvo za zunanje stvari 2 500 000 frankov v svrhu časopisne propagande v inozemstvu, ki bi imela svoja torišča po vseh prestolicah. (Ldu.)

p Razkol v socialnodemokratski stranki na Hrvatskem. Med hrvatskimi socijalisti je došlo do razkola. Dosedanja stranka razpade na dvoje, na novo komunistično stranko ter dosedanje socialno demokratično stranko pod vodstvom Korača in Bukšega. Komunistično stranko vodi dosedanja zagrebska politična organizacija, tako da bodo morali socijalni demokrati osnovati novo organizacijo. Ta razkol ne bo ostal brez upliva na strokovno organizacijo in je mogoče, da pride tudi v njej do razkola. (Ldu.)

p Temešvarski Nemci in Madžari za Jugoslavijo. Iz Belgrada javljajo, da pride v kratkem v Belgrad delegacija najodličnejših temešvarskih Nemcev in Madžarov. Iz Belgrada odpotuje v Pariz, da prosi mirovno konferenco, naj Temešvar ostane v našem kraljevstvu. (Ldu.)

p Volilni red za konstituantno. Iz Belgrada javljajo, da bo narodnemu predstavništvu predložen zakonski načrt o volilnem redu za konstituantno. Načrt predloži minister dr. A. Kramer.

p Nov hrvatski socijalistični list. Dne 20. t. m. prične v Zagrebu izhajati nov list „Istina“ kot glasilo socijalno demokratične levice. Izhaja kot tednik.

p Nemška Avstrija razkosana. Nemski listi se hudujejo, ker je Nemška Avstrija degradirana na malo državico. Avstrija ohrani 75 000 kvadratnih kilometrov in 68 milijon prebivalcev, pred vojno je obsegala 676.000 kvadratnih km in 52 milijonov prebivalcev. Avstrija je razkosavala v Brešt Litovsku veliko Rusijo, a sedaj občuti isti proces na svojem lastnem telesu.

p Poljska priznava čehoslovansko republiko. Poljska je priznala neodvisnost in suverenost čehoslovanske republike. Paderevski je izrazil nado, da bodo medsebojni odnošaji vsikdar prijateljski.

p „Temps“ in Koroška. General de Lacroix piše 10. t. m. „Avstrijske čete so bile začele boj z jugoslovanskimi na koroški fronti med Beljakom, Celovcem in Mariborom. Jugoslovanske čete so bile prisiljene umakniti se in Avstrijci so bili zavzeli vrhove Karavank, ki so tvorile bivšo koroško mejo. Prikazali so se celo preko Ljubeškega prelaza in napoti iz Celovca v Kranj. Glas je šel o nedavni zasedbi Celovca po Jugoslovanih, a vest še ni uradno potrjena. Katera stranka je začela sovražnosti? Verjetno je, da ni mogla nobena čakati križem rok na odločitve mirovne konference, ki se v ostalem še ni izrekla. Bodi temu kako koli, treba je pripoznati vestnost, s katero

petami. Beležiti moramo to s posebnim zadoščenjem. Ker je s tem z pet popravljen, kar je bilo začetkom maja zagašenega. Hvala domovine našim junakom ne bo izostala!

Koroški Nemci so bili v silnem strahu. In kako tudi ne! Predvsem so mislili, da bodo Jugoslovani vračali milo za drago, da bodo ropali, plenili in morili, kakor so to delali Nemci. Zato je tudi precejšnja množica Nemcev zapustila svoja domovja in bežala proti zapadu. Zbegali so pa Nemce tudi razni pozivi, letaki in lepaki, izdani od koroškega deželnega poveljnika Hülgherta, v katerih nečuvno blati in sramoti Jugoslovane, češ, da „zmage pijana, podivjana živinska druhal ne bo poznala nobene discipline in prizanesljivosti, nego bo vse zažgala, pokradla, pobila in poklala.“ Taki pozivi so služili predvsem zato, da bi se priglasi kar največje število prostovoljcev. Lepak končuje namreč sledeče:

„Če hočete še v zadnji uri preprečiti vso to bol in sramoto — tedaj zbirajte se, da se vas oboroži in porazdeli ter potem smoteno pelje nad

sovražnika, da ga pobijete!“

Posrečila pa se jim ta nakana ni, in še celo ne, ko so se ljudje sami prepričali, kako gorostasne so bile laži, ki so jih razširjali med njimi nemški hujskači. Skoro lahko rečemo, da so bili ti letaki voda na naš mlin, ker sedaj so se tudi Nemci sami prepričali, kako grdo so bili nalagani in kako krivično so delali Jugoslovanom. Naša vojska se je obnašala skozin-skoz naravnost kavalirsko. Za vzgled naj služi samo sledeče:

Oddelk 40 mož je dobil nalogo zasedati vas V. Prično prodirati v bojni črti in zavzemo vas brez vsakega boja. Gredo naprej. Naenkrat za hrbtom prično pokati puške. Oddelk se seveda takoj obrne in znova zasede vas. Poveljnik skliče vaščane in jih mirno pozove, naj bodo pametni in mirni, ker bi bil sicer primoran, odgovoriti z ognjem.

Tako so naši „klali in morili.“ Med gladno prebivalstvo so delili kruh in konzerve — pomanjkanje v od Nemcev zasedenih krajih, je bilo namreč jako veliko. Moke ni bilo dobiti in če, je bila taka, kot smo jo

pri nas uživali lani ob tem času, če ne še slabša. Mesa ni bilo nobenega, ravno tako tudi ne masti in slanine. Slovenci so nam tožili, da bi bili morali v nekaj mesecih poginiti lakote, če jih ne bi bili osvobodili. Od aprovizacij, ki itak same niso imele skoro ničesar, niso kot Slovenci sploh ničesar dobili in kar so imeli še doma prihranjenega, so jim porabili nemški tolrovaji. Naša pomoč je prišla komaj še pravočasno. Pa tudi Nemci, katerim se je sicer godilo brezprimerno bolje nego Slovencem, že priznavajo, da jim je deset in stokrat ljubše in da naravnost žele, da pridejo pod Jugoslavijo, kjer vlada popolni red in kjer je vsega v izobilju, kakor pa, da pripadajo Nemški Avstriji, kjer ni nobene oblasti, nobenih zakonov in zaščite pred nasiljem in ker vedno več ljudi umira lakote.

Pri nas je prav malo znana takozvana „Los von Wien Bewegung.“ Je to pojav, ki zna imeti za celo Nemško Avstrijo, prav posebno pa še za Dunaj sam nedogledne posledice. (Dalje.)

skuša konferenca najbolje rešiti vprašanje novih granic in združiti koristi vojaške varnosti v novih državah z narodopisnimi razmerami v teh pokrajinah, kjer se dotikata naroda različnega plemena in jezika. Nočem posegati predaleč; kakorkoli pa so zanimivi plemenski razlogi, vendar ne bi imeli popolnoma prevladovati. Nova jugoslovanska država mora namreč imeti na tem delu svoje meje potrebne vedno vojaška jamstva. Poglejmo samo pazljivo na zemljevid in prepričamo se, da je možno spojit oba vidika. Od Rožka do Dravograd, depresija Vrbskega jezera in dolina Krke, če bi se določile kot meja, bi odgovarjale temu namenu. P. P.

Pokrajinske vesti.

kr Šiška. Onim gospodom oficirjem, ki na cesti in v gostilni z gotovimi „frajlami“ nemškutarijo, svetujemo, da naj se tega hitro odvadijo, ker bomo drugače primorani priti s polnimi imeni na dan! Zavedni jugoslovanski vojaki.

kr Jesenice. Dopis v „Jugoslaviji“ z dne 8. t. m. glede nemške paralele na tukajšnji slovenski ljudski šoli je treba popraviti v toliko, da učna moč v 4. razredu ni nemška, ampak slovenska, ki mora na ukaz poučevati na nemški šoli.

kr Čebelarški tečaj se vrši v Radovljici to soboto in nedeljo 21. in 22. t. m. v šoli od 9. ure dop. naprej. Predavala bosta strokovnjaka Okorn in Slapšak. Vsaka važnejša zadeva se bo tudi praktično pokazala. Pristop ima vsakdo, ki se zanima za čebelarstvo.

kr Okr. učiteljsko društvo za kočevski okraj je imelo zborovanje v Ribnici. Prihodnje zborovanje, na katerem bo tov. Wiegele poročal o „Načrtu“, vršile se bodo volitve; bo torej pravi občni zbor, ki se bo vršil, če ne bo drugega obvestila, 12. julija t. l. v Sodražici.

kr Učiteljsko društvo za laški okraj je imelo dne 1. junija svoj 40. občni zbor v šoli na Zidanem mostu. Zastopane so bile vse šole laškega okraja. Prihodnje zborovanje se vrši v sredo, 2. julija pri sv. Jederti nnd Laškim.

kr Učiteljska gospodarska in kreditna zadruga v Celju vabi na svoj redni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, dne 29. junija 1919, ob 10. uri dopoldne v zadrugnem lokalu v Celju, Breg št. 26.

kr Celje. Lekarnar Rauscher je izginil za časa slovenjegraških dogodkov iz Celja in se še ni povrnil. Znano nam je pa, da je bila njegova milostljiva v velikih skrbih ter je brzojavila svojemu možu v Gradec v tistih burnih dneh, da jo naj pričakuje v ondotnem hotelu! — Sličnih brzojavk je romalo tedaj na stotine v inozemstvo in pametni gospodje (tudi Rauscher), s slabo vestjo, so jih razumeli. Verjuzniki, ki se vozijo v Nemško Avstrijo, pa skrbje za pismene stike med poedinci.

kr Celje. Med občinstvom se sliši upravičeno mrmranje, da je „olepševalni odsek“ še v nemških rokah. Ali res ni med Slovenci ljudi, ki bi prevzeli ta odsek ter ga obdržali na isti višini, kot oni poprej? Naš „še“ idiličen mestni vrt in mesto z vso lepoto okolice, ki nudi krasne sprehode, ki nam kličejo: vzgojite nas! Poti in klopi nad mestnim vrtom so potrebne, da se jih osnaži in popravi; to delo bomo sami vendar bolje napravili. Dela za ta odsek je še dovolj; zato ga najprej prevzeti iz nemških rok in nato na delo! Tablice po gričih in po gozdovih, ki označujejo kraje, so še danes s samo nemškimi napisi. Bismarkov stolp na Aninem vrhu, ki nudi lep razgled šetalcu, se vendar tudi lahko prekrsti ter naj se še nadalje pobira tista vinarska vstopnina. Podreti ga vendar ne bomo pustili. Zgenimo se! saj za Boga ni zamrl v nas čut do narave.

kr Iz Maribora. V soboto, dne 21. t. m. se vrši v veliki Götzovi koncertni dvorani, takozv. srebrni dvorani, eden največjih koncertov, kolikor jih

ima Sp. Štajer v svojih spominskih knjigah zabilježenih. Pod vzpodbudo in vodstvom g. sodnega svetnika O. Deva se je pred komaj dvema mesecema sestal moški pevski zbor in se pričel vežbati. Slišali smo že o deleh tega zbora pri treh javnih nastopih in reči moramo, da bi zamogel ta zbor tekmovali z najboljšimi zbori v Jugoslaviji, saj je mnogo teh pevcev vežbala mojstrska roka koncertnega vodje g. Mateja Hubada, v njih je osredotočena vsa Slovenija, Goriška, Primorska in vse slovenske dežele. Vspored, ki ga še priobčimo, je zanimiv, okusen in slovanski. Naša razdejana in osvobodjena Koroška nam je izročila svoje najlepše narodne popevke. Sloga in edinstvo troimenega naroda se bo zrcalila v skupini pod eno točko zbranih tužnih srbskih, sanjavih hrvaških in veselih gorenjskih narodnih popevk. Spev svobode: „Slobodnosti tvoje napočil je dan“, bo s plemenitim izrazom praznoval svoje udejstvovanje. Dela najboljših naših skladateljev nam bo tolmačila naša vedno mlada znanka Costaperaria, vsi naši glasbeni pionirji pridejo do besede. Obeta se nam velik dan kulturnega napredka v našem mestu. Opozarjamo nanj vso slovensko javnost.

kr Ptuj. V kratkem se otvori v mestnem gledališču kino, ki bo imel predstave ob delavnikih ob 8 zvečer, ob nedeljah in praznikih pa ob 3. pop. in 8. zvečer.

kr Ptuj. Opozarjamo na današnje oglase iz Ptuja: A. Senčar, veletrgovina s špecerijskim blagom; Anton Vavpotič ima fino pecivo v Prešernovi ulici; Wagrani Julij toči izvrstna haloška vina v Prešernovi ulici; Matilda Stanik na Bregu je otvorila kegljišče; Wajlentič v Pannonski ulici ima izbornu gostilno „pri pošti“; Karl Kossar na Srbskem trgu ima prvovrsten hotel in mesarijo; izvrstno žveplo oddaja Družba za promet petroleja v Ptuj; Vinko Stoklas v Leskovcu proda večjo množino vina; Anton Pušl v Aškerčevi ulici toči pristna domača vina. Priporočamo!

kr Slovenska Bistrica. Čitalnica v Slov. Bistrici priredi v soboto, dne 21. t. m. zvečer in v nedeljo 22. t. m. ob 15. uri v prostorih „Narodnega doma“ Finžgarjevo igro „Naša kri“. Vsi meščani se vabijo, da v obilnem številu posetijo to lepo, sedanjim časom primerno zgodovinsko igro.

kr Slovenjgradec. Davčno okr. oblastvo v Slovenjgradcu je izdalo 10. t. m. opr. št. 100. na vsa občinska predstojništva odredbo, v kateri zahteva, da mora vsak občinski urad naznaniti vsakega, ki sestavlja proti krivičnim odmeram davkov tozadevne prizive na davčno oblast. Opozarjamo deželno vladu na našega davčnega referenta, ki čisto po avstrijsko izdaja na lastno pest take odredbe. Kako naj vendar ubog človek plača advokata ali notarja za vsako prošnjo, ki mu jo spiše! Naš gospod davčni referent pa se bo moral še le naučiti, kako je treba uradovati v naši demokraciji.

kr Slovenji Gradec. Dogodilo se je, da so šli nekateri slovenski okoličani, po poklicu lesni trgovci in živinski kupčevalci, v Celje, prositi milosti in usmiljenja nekaterim interniranim slovenjegraškim nemškutarjem, ker se nahajajo z njimi v kupčijskih zvezah. Te „Slovence“ uljudno vprašamo, ali mislijo, da bi se bili za nje potegnili nemškutarji, ako bi se nahajali v nemški pesti? Gotovo ne! Zatorej gospodje „od kšefta“, več narodne samozvesti in manj pohlepa po denarju!

kr Šoštanj. „Nova Doba“ je govorila o nemškutarskem trgovcu Kosiju. Resnici na ljubo pa izjavimo, da Kosi ni trgovec ampak „lefant“ pri svoji pruski ženi. Sicer pa je Kosi žandar, ki je v bivši Avstriji slovenske fante na tla pobijal; v Jugoslaviji mu je začelo srce trepetati ter se na vse kriplje prizadeva, da bi dobil penzijo in bi tako kot mlad in čvrst mož pomagal svoji ženi gojiti in razvijati nemčurstvo. Upamo, da bode merodajna oblast to sovražno in gnilo

nakano preprečila, orožniku Kosiju pa pravo delo preskrbela.

kr Žene ujetih mož varujte se goljufov! — V Rimskih Toplicah ima žena moža v italijanskem ujetništvu. Pride k njej tujec pa prinese pozdrave od moža, s kojim je bil baje skupaj v ujetništvu. Veselo ga žena pogosti. Prenosi ga pa iz previdnosti vseeno na kozolcu. A ve si pomagati. Poslovi se pošteno. Čez mesec pa se oglasi spet. Pripoveduje, da je mož sedaj že rešen jetništva, a da leži bolan v Mariboru, da hoče videti ženo in da želi tudi obleke, perila, denarja jestvin itd. Žena se hoče peljati z vlakom in plačati za oba. Zlikovec jo pregovori, da gresta peš do Celja. Pot pelje mimo gozdov in ob strmi skalnati strugi Savinje. A bil je v bližini semenj; venomer so hodili in vozili ljudje. Satanski naklep se je spet izjalovil. Na celjskem kolodvoru pa zgine zlikovec — in z njim draga temnomodra obleka. — Šele zdaj je spoznala ženica v kakšni nevarnosti je bila.

kr Iz Ljutomera se nam poroča: Tukajšnjemu okr. glavarstvu je bilo pred najmanj 15 dnevi izročeno potom orožništva 15 kg iz Ogrskega utihotapljenega ter zaplenjenega tobaka. Prosimo javnega pojasnila, kaj je s tem tobakom ozir. kateremu trafikantu se je v prodajo oddal.

Dnevne vesti.

dn Nedorozoreli problemi. V tem našem zadnjem članku je pomotoma izostal v tretji koloni stavek: „pozablja se pa pri tem“. Glasiti se mora torej dotični odstavek tako-le: Zadnji čas se slišijo pri nas glasovi, da bi bilo za nas pri konferenci bolje, če bi bila zastopana tudi Rusija, misli se pri tem seveda na Rusijo carja ali Kerenjskega, pozablja se pa pri tem, da stoji pod londonskim paktom poleg imena Imperiali tudi ime Benckendorff.

dn Kraljev god. Dne 29. t. m. praznuje kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev svoj prvi god v svobodni Jugoslaviji.

dn Regent Aleksander pride tekom polletja na Slovensko, kjer ostene delj časa. Na Bledu bo stanoval najbrže v Windischgrätzovi vili.

dn Slovenska univerza. Predloga o ustanovitvi slovenskega vseučilišča v Ljubljani se nahaja že pred ministrskim svetom in bo v najkrajšem času rešena.

dn Za šefa tiskovnega urada je imenovan častnik Dušan Lončarevič v činu načelnika ministrstva zunanjih del.

dn Za domovino je žrtvoval svoje življenje Fran Kovač, deseterik celjskega pešpolka. Slava mu!

dn Slovensko gledališče v Trstu. Na binkoštni ponedeljek se je v Trstu zaključila sezona slov. gledališča s Cankarjevo igro „Kralj na Betajnovi“, ki se je igrala topot šestih in sicer ob povišanih cenah. Izkupiček poviška je dram. društvo naklonilo Cankarjevemu spomeniku. Darovali so tudi posamezniki in prav pohvalno moramo omeniti naše vrlo dijaštvo v organizaciji „Prosveta“, ki je v ta namen zbrala 100 lir. Lepo vsoto 1000 kron nam je izročil g. Milan Skrbinek, ki se je pred tednom dni vrnil v Ljubljano in bo — kar trdno upamo — tudi ostal pri nas! V kratkem prinesemo natančno poročilo o delovanju slov. gledališča v Trstu preteklo sezono.

dn Nemška štajerska hranilnica v Gradcu (Steiermärkische Sparkasse in Graz) je podpisala 500.000 kron jugoslovanskega državnega posojila.

dn Železnica Bordeaux-Odesa. Dne 14. t. m. se je vršil v Parizu mednarodni sestanek, ki ga je sklical odbor za železnico Bordeaux-Odesa. Na sestanku so povabljeni zastopniki Jugoslavije, Čehoslovaške, Grške, Rumunije in Poljske, ki so v Parizu in zastopnik švicarskih zainteresiranih organizacij.

dn Admiral Brica prevzame poveljstvo plovbe. Iz Beograda javljajo: Poveljstvo plovbe je bilo po-

verjenoadmiralu Brici, ki je v imenu ministra za vojno in mornarico prevzel vse brodeve in ves plovni park, ki je bil stavljen na razpolago ministru za promet. (Ldu.)

dn Dušanov zakonik. Belgrajska občina in sodišča so letos na svečan način proslavili spomin na izdajo Dušanovega zakona. Car Dušan je pred 570 leti položil prve temelje urejenemu pravu v srbski državi.

dn Promocija. G. Dominik Drnovšek iz Trbovelj je bil 14. t. m. na kr. vseučilišču v Zagrebu promoviran doktorjem vsega prava. Čestitamo!

dn Amnestijo jako dalekosežno je naklonila vladarjeva milost širokim krogom obsojencev v Sloveniji. Ne le kazni za politične zločine, tudi za kaznjiva dejanja drugih vrst so obsežna v amnestiji — niti privijanje cen in verižništvo nista izvzeti. Vsakemu od srca privoščimo naklonjeno milost. Kdor je morebiti ne bi bil vreden, oni po običajnem teku stvari itak prej ali slej pride pravici spet v pest. Ali mnogo jih je, ki ne bi bili nikdar prišli na obtožno klopo, da jih niso tja spravile izredne vojne razmere. Tem je bila kazenska preiskava in razprava, obsodba, grozeče zaprtje že sama ob sebi dovolj mučna kazen. Le-tam je v prvi vrsti privoščiti pomilostitev. Pripravljeni so bili žrtvovati dokajšnji kos svoje imovine, da se rešijo ponižanja za mrkim zidovjem in zamreženimi okni. Zdaj so dosegli, kar so tako živo želeli in zraven trepetali, da se jim ne posreči; zdaj so dosegli in to brez pogojev in brez žrtv. Hvaležni bodo za naklonjeno milost. Ali svojo hvaležnost naj tudi izkažejo! To pa store najumestnejše s primernim darom v dobrodelne svrhe. V ta namen se priporočajo zlasti društva „Dobrodelnost“ v Ljubljani, Poljanska cesta št. 3. Društvo za siročat (predsednica Franja dr. Tavčarjeva) in Slovensko društvo zaklada za vojaške vdove in sirote in za otroško varstvo in mladinsko skrbstvo (predsednik nadsv. F. Milčinski). Ta društva bodo tudi rada posredovala, da se dar po želji darovalca porabi za posebne dobrodelne namene ali izroči drugemu dobrodelnemu društvu ali zavodu.

dn Za naše vojne ujetnike. Z ozirom na razne prošnje, ki prihajajo od sorodnikov na vladu v svrhu posredovanja za vrnitev vojnih ujetnikov v domovino, je deželna vlada za Slovenijo ukrenila potrebne korake in se zaradi te zadeve obrnila na ministrstvo za zunanje stvari. Ministrstvo za zunanje stvari je posredovalo že večkrat v Parizu in Rimu za osvoboditev vojnih ujetnikov, kakor tudi interniranih civilnih oseb, ki so državljani bivše avstro-ogrske monarhije. Za sedaj je posredovanje ministrstva za zunanje stvari uspelo le pri Francozih ter je francosko vojno ministrstvo odredilo, da se nam odstopijo vojni ujetniki Jugoslovani, ki se nahajajo na Francoskem. Ministrstvo za zunanje stvari je ponovno zahtevalo, da se ta sklep razširi tudi na civilne osebe kraljestva, ki so bile internirane na Francoskem kot državljani bivše avstro-ogrske monarhije in so Jugoslovani. Vojni ujetniki se že zbirajo v Lyonu zaradi vrnitve v domovino. Kar se tiče osvoboditve in repatriiranja vojnih ujetnikov in interniranih iste kategorije v Italijo, se kljub ponovnim posredovanjem ni dosegel uspeh. Z ozirom na odgovor, ki ga je poslalo naše poslanstvo v Rimu, se puščajo domov samo vojni ujetniki, ki so čisto srbske narodnosti in ki zahtevajo, da se uvrste v srbsko vojsko. To je vsekakor posledica mnjenja italijanske vlade, da se še ne more priznati obstoj kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

dn Lokalni tarifi juž. železnice se bodo z veljavnostjo od 21. junija t. l. v važnih točkah prav znatno znižali. V blagovnem prometu se zniža 200% zvišanje, ki se je uvedlo z 18. aprilom t. l., na 100%. S tem se sedaj veljavne tarife za eno tretjino zmanjšajo in se dosedanjí poviški izenačijo z onimi državnih železnic ljubljanskega ravnateljstva. — V osebnem prometu se znižajo voznine za I. in III. razred in tudi cene delavskih vo-

zovnic za enkratno vožnjo v skupinah. Vsled tega znižanja so tarife južne železnice za enake razdalje v primeri s tarifami državne železnice ljubljanskega ravnateljstva skoraj povsod nižje. Voznine II. razreda, ki so že do sedaj vse kako nižje kot one državne železnice, ostanejo neizpremenjene. One vozne olajšave, ki jih nudi južna železnica v obliki tedenskih vozovnic, mesečnih vozovnic za učence, listkov za proge itd. ostanejo še nadalje v veljavi.

dn Šušmarji v pekovski obrti. Popolnoma neupravičene osebe izdelujejo in prodajajo razne vrste peciva in kruha, štruklje, krofe itd., kar po še obstoječem zakonu nikakor ni dovoljeno in je pod naslovom proste trgovine razumeti čisto kaj drugega, kakor pa zgoraj omenjeno izdelovanje kruha in peciva. Pekovska zadruga opozarja vse one, ki na nedovoljen način izvršujejo pekovsko obrt, da je to nedopustno in če se tako nepostavno izvrševanje ne neha, bo zadruga nastopila proti kršiteljem zakona, ker je to potrebno tudi v zaščito javnega zdravja, saj je ljudstvo itak dovolj moralo neprimernega jesti.

Ljubljanske vesti.

I Vidov dan v Ljubljani. Gospodične in dijaki, ki so pripravljeni sodelovati v proslavo Vidovega dne pri prodajanju cvetlic na korist invalidom, se vabijo, da pridejo v petek, dne 20. t. m. ob 6. zvečer v magistratno posvetovalnico. Ker je to prva proslava — velikega jugoslovanskega praznika, prosimo, da se gospodične in gospodje udeležijo tega sestanka v največjem številu. — Hkratu se vabi ves odbor!

I Milan Marjanovič, znani hrvatski pisatelj in publicist je prišel v Ljubljano. Med vojno je storil kot emigrant v Ameriki veliko za jugoslovansko ujedinjenje, zlasti je organiziral časnikarsko propagando.

I Brivnice bodo v četrtek na Sv. Rešnjega Telesa dan do 12. ure dop. odprte.

I Avstrijski orel še vedno razprošira svoje peruti na procelju c. kr. podružnice avstr. kred. zavoda v Prešernovi ulici! — Kaj bi se zgodilo s hišnim posestnikom v bivši Avstriji, ki bi imel na svoji hiši n. pr. srbškega orla? Sram nas je!

I Kr. državna obrtna šola v Ljubljani. Včeraj so odstranili z napisa na pročelju bivše c. kr. državne obrtne šole prvo črko „c“, tako, da se blesti sedaj napis: „Kr. državna obrtna šola“.

I Hišo rodbine Pongratz je da'a vlada pod državno nadzorstvo. Upravitelj je dr. J. Klepec.

I Računske uradnike sprejme mestna občina. Prošnje do 30. t. m. pri magistratu.

I Pivo v Ljubljani. Marsikdo se čudi, da je cena piva v vsaki gostilni drugačna. Tu je vrček po 1.60, tam po K 1.80, pri Slonu K 1.40, v Unionu in pri Roži po K 1.20, v Narodnem domu, kjer je najboljša pa samo po K 1.—. Kaj ima res vsak gostilničar pravico, zvišati ceno piva, kakor se mu zdi?

I Telefonska naprava v Ljubljani tako slabo posluje, da je postala za naročnike že prava muka. Predno se priključijo centralo, je treba štiri do petkrat vzdrževati zvoniti. Največkrat ni mogoče priključiti niti centrale. Če pa se oglasi — potem se zopet nihče ne zanima, ali ima kličoča stranka zvezo s poklicanim ali ne, tako da je treba največkrat pričeti iznova klicati centralo. Kak pomen naj ima tak telefon za naročnika, če niti v nujnih slučajih ne more nanj računati. V Ljubljani vendar ni toliko telefonskih naročnikov, da bi se ti nedostatki ne dali odpraviti. Če pa se ne dajo — potem naj se telefon sploh opusti. (O telef. centrali dobivamo dan za dnem pritožbe. Naj se nastavi po dne še par moči, če sedanje ne zadostujejo. Zakaj pa je po noči red? Op. uredništva.)

I Gorjačarji, tatovi, tihotapci. — Sestra trafikanta Eisnerja v bivši Mahrovi hiši v Ljubljani je skušala v Nemško Avstrijo utihotapiti velikanske

množine tobaka, cigar in cigaret. — Peljala se je z emigrantskim vlakom na Dunaj in imela seboj zaboj 180 kg težak, za katerega je imela izvoznico za živila. Pri preiskavi so našli, da so v zaboju same viržinke in cigarete, v vozu pa so našli še eno vrečo tobaka. Vse to so zaplenili in sicer „nemški carinarji“. — Francetu Kramerju je nekdo v Šelenburgovi ul. ukradel kolo sistema „Lüksus“. — Ljubljanski mesar Viktor Prepeluh zna trpinčiti žival. Pet telet je pustil stisnjene ležati v vozičku. — Ljubljanski žeparji so na trgu ukradli denarnico s 300 K kmetici Anici Babnik. — Neki Lenarčič Franc iz Črnuča je hotel odnesti iz jugoslovanske milarne v Šiški večje množine mila. Zalotil ga je tam stražni srbski vojak in aretiral. — Neki gorjačarji so se predvčerajšnjim ponoči na Marijinem trgu pred Prešernovim spomenikom silno pretepli.

I Pozor! Odgovoren sem le za ista naročila, katera se sprejmejo v I. jugoslov. umet. zavodu na Franc Jožefovi cesti 5. Atelije „Helios“. Nipotnikov. V. Bešter, fotograf, Ljubljana.

Narodno gledališče.

V četrtek, dne 19. t. m. se vprizori zadnjič v sezoni opera „Zongler“ izven abonma. Opozorja se slavno občinstvo in rodoljube iz dežele, kateri se dosedaj te predstave niso mogli udeležiti, da bi se pravočasno zglasili v pisarni radi eventualnega rezerviranja sedežev cenjenim obiskovalcem iz dežele.

Dramsko gledališče:

18. junija, sredo popoldne „Za hčer Amnestije“. Dijaška predstava. Izven abon.

19. junija, četrtek Listnica: „Neizprosni stražnik“. Abon. A 65.

20. junija, petek zaprto.

21. junija, sobota „Bajka o volku“. Abon. B 66.

22. junija, nedelja „Bajka o volku“. Abon. C 66.

Operno gledališče:

18. junija, sredo „Mme Favart“. Abon. B 2/61.

19. junija, četrtek „Zongler“. Izven abon.

20. junija, petek zaprto.

21. junija, sobota „Mme Butterfly“. Abon. C 64.

22. junija, nedelja „Evgenij Onegin“. Izven Abon.

Listnica. Komedija v treh dejanjih. Spisal Octave Mirbeau. Prevel Vladimir Levstik. Mirbeau je znan francoski romanopisec in kritik. Rojen 1848 je stopil kot 24 letni mož v uredništvo bonapartističnega lista „L'Ordre“, pozneje pa je bil imenovan za podprefekta v St. Gironsu. Po zmagi republikancev 1877 je zapustil državno službo in se posvetil edinole pisateljevanju. Kot „rednik „Figara“ je priobčil spis proti gledališkemu igralcem in je moral vsled te afere izstopiti iz uredništva. Ustanovil je tednik „Les Grimaces“. Po dolgem potovanju je izdal 1885 svoj prvi roman „Jean Marcellin“, ki ni dosegel posebnega uspeha. Takoj prihodnje leto pa so izšla njegova „Lettres de la Chaumière“, s katerimi se je proslavil kot pisatelj. Sledili so romani „Le Calvaire“, „L'Abbé Jules“, „La Famille Carmettes“, „Sébastien Roch“, ostra satira proti jezuitski vzgoji. Pozneje je bil sotrudnik anarhističnih listov. Bil je oženjen z gledališko igralko Alice Regnault, ki je spisala roman „Mademoiselle Pommé“. Umrl je tekom svetovne vojne. Mirbeau napada v svojih delih sedanjo človeško družbo in njen družabni red s precejšnjim duhom in zdravim humorjem. V „Listnici“ si je privoščil policijo, njeno uradno in zasebno lice. Policijski komisar je naročil svoji ljubici, da postaja ponoči na cesti, nakar jo morajo seveda varnostni organi aretirati kot „vlačugo“. Ljubica pa se naveliča surovega ravnanja policajev in noče verjeti komisarju, da jo spoštuje. Med „uradovanjem“ komisarja s svojo ponočno ljubico, pripeljeta stražnika berača Guenilleja, ki je našel listnico z 10 000 franki in jo je kot pošten potepuh hotel izročiti policiji. Ker pa berač nima ne poklica ne stalnega bivališča, je po državnih zakonih upornik in vlačugar, ki mora biti kot tak kaznovan. Komisarjeva ljubica, ki se je mo-

rala na njegov ukaz med zaslišavanjem „pobiralca listnic“ obnašati kot delikventinja, se je nad takim ravnanjem zgražala in psovala komisarja, ki je ni mogel pomiriti in je končno poklical stražnika, da jo odvede v zapor.

Komedija ni brez esprija in bi mogla učinkovati na poslušalce, da je bila malo bolj naštudirana in da se je igralo v hitrejšem tempu. G. Danilo gotovo ni bil dobro razporejen, kajti njegov policijski komisar je moral dosledno poslušati precej glasno suflerko. Pa tudi drugače ni bil posebno podoben našemu znanemu Danilu. Gdč. Vera Danilova kot Flora Tambour je storila svoje, toda pariške kokečke gotovo ni predstavljala. Ločnikov Guenille je bil karakterističen berač - poštenjak. Kancelist dober, stražnika pa preveč karikaturna. Prihodnjič se bo treba pač potruditi tudi za „Listnico“, ki je na-

vsezadnje še zadosti zanimiva komedija za naš oder.

Neizprosni stražnik. Groteska v enem dejanju se je igrala boljše, dasiravno se mi zdi, da sta dve „policijski“ enodejanki malo preveč za en večer. Vsebinska groteska: Baron Larade razžali stražnika s primkom osel, ker ga je stražnik naznanil radi njegovega psička. Enkrat ni bilo stražniku prav, da vodi baron psička brez vrvice, drugič pa na vrvi. Stražnik je neizprosni, baron je za spravo in končno se posreči komisarju, da stražnik popusti. G. Šest v vlogi barona je igral izvrstno. Pogodil je obnašanje in ton puhlega aristokrata, ki se boji kazni. Gregorinov komisar je bil še precej na mestu. G. Danilo kot stražnik je bil boljši od komisarja v „Listnici“. Sluga dober. Redko občinstvo se ni zabavalo. — r —

Najnovejše vesti.

Prvi jugoslov. sokolski sabor v Novem Sadu.

Svečano ujedinjenje sokol. organizacij. — Svečanosti. — Sokolstvo se pokloni geniju carja Lazarja.

Belgrad, 17. junija. (Izv. por.) V Novem Sadu so priprave za prvi jugoslovanski sokolski zlet v polnem teku. Vse sokolske organizacije naše ujedinjene domovine se udeležijo sokolskega sabora, kjer se polože temelji novi jugoslovanski organizaciji sokolstva. Sabor in svečanosti prično na Vidov dan, dne 28. t. m. Svečanosti sokolskega sabora se udeležijo tudi osrednja vlada, katero bodo zastopali minister prosvete dr. Ljuba Davidovič, minister dr. Albert Kramer in ministrer Kapetanović. V imenu jugoslovanske vojske pozdravi sabor vrhovni poveljnik, vojvoda Mišić. Na Vidov dan se poklonijo sokolske deputacije v Ravnici pri Rumi na grobu carja Lazarja geniju junaštva jugoslovanskega. Priredi se velika ljudska veselica, katero poseli tudi vojni minister Hadžić. Sokolskega sabora v Novem Sadu se udeležijo tudi številno odposlanstvo češkega Sokola, med njimi general dr. Schreiner, starosta češke sokolske zveze in organizator čehoslovaške vojske.

Protestni shod v Ljubljani.

Belgrad, 17. junija. (Izv. por.) Zaradi prepovedi odnosno odgoditve protestnega in manifestijskega shoda v Ljubljani je poslanec Adolf Ribnikar intervinal pri ministru za notranje zadeve Svetozarju Pribičeviću. Ribnikar je protestiral proti vplivanju tujih držav na notranje politične posle naše države. Minister je odgovoril, da poda obširno poročilo o tem v Narodnem predstavništvu.

Dunaj in Budimpešta izpodkopujeta našo valuto.

Belgrad, 17. junija. (Izv. por.) Pod predsestvom posl. Adolfa Ribnikarja je bila včeraj dopoldne seja demokratske zajeunice, na kateri so razpravljali o valutnem vprašanju. Vsi govorniki so poudarjali nesposobnost vlade in pomanjklivost vladnih ukrepov glede valute. Omenjali so posebno dejstvo, da Dunaj in Budimpešta neprestano tiskata bankovce, katere potem vtihotapljujejo v našo kraljevino, vsled česar preti velika nevarnost naši še ne konsolidirani valuti. Zajednica zahteva od vlade, da se ukrenejo najodločnejši koraki proti temu vtihotapstvu.

Boji na Slovaškem.

Čehoslovaki zavzeli Tišovec.

Praga, 16. junija. (ČTU) (Situacijsko poročilo.) Madžari so včeraj obnovili napade, niso pa nikjer uspeli. Armadna skupina Hennoque: Zapadno Sabinova in severovzhodno Hargeceana (?) smo odbili sovražne napade. V odsekih Rožnova in Tišovca se je sovražnik moral umakniti proti jugu. Tišovec je v naših rokah. Ar-

madna skupina Mittelhauser: Zapadno Lovice smo zavrnili močen napad sovražnika. (Ldu)

Madžari se morajo umakniti.

Pariz, 15. junija. (ČTU) Ministrski predsednik Clemenceau je v Budimpešto in Prago poslal brzojavko, kjer sporoča češko-ogrske in romunsko-ogrske meje. Dejanjski stan se ne priznava, vsled česar so nadaljnji boji brezuspešni. Madžarske čete se morajo umakniti na Ogrsko. Čehi ne smejo nadlegovati umika. Kljub povelju entente zasedeno ozemlje se mora izprazniti. (Ldu)

General Kolčak priznava kraljestvo SHS.

Belgrad, 17. junija. (Izv. por.) Listi javljajo iz Pariza, da je ruska vlada generala Kolčaka priznala kraljestvo SHS. Belgrajska vlada nasprotno priznava vlado generala Kolčaka kot vlado celokupne Rusije.

Ministrski svet.

Belgrad, 17. junija. (Izv. por.) Včeraj je bil ministrski svet, ki je neobičajno dolgo trajal in je razpravljalo o mednarodnem položaju našega kraljestva. Obširna navodila so se poslala naši jugoslovanski delegaciji v Pariz, osobito glede Reke in Temešvara. Seja se je danes dopoldne nadaljevala.

Komunistično gibanje na Dunaju.

Maribor, 16. junija. (Izv. por.) Po vesteh iz Gradca vlada na Dunaju velikanska brezposelnost. Brezposelnosti se vedno bolj nagibajo skrajnemu komunizmu. Dunajski komunisti so izdali včeraj tajne letake, kjer pozivajo k državnemu prevratu in vstaji proti sedanji vladi. Včeraj so imeli komunisti več shodov. Med njimi in policijo je prišlo na več krajih do resnih spopadov. Več oseb je mrtvih in težko ranjenih.

Viljem pred sodiščem.

Rotterdam, 11. junija. (DunKu.) „Nieuwe Rotterdamsche Courant“ javlja, da je bil nabit po bruselskih ulicah razglas, ki pozivlje bivšega dvorniškega poveljnika generala Hopsorja, bivšega bavarskega kraljeviča in bivšega nemškega cesarja, da se zglase dne 14. oktobra 1919 ob devetih dopoldne v sobi št. 8 prizivnega sodišča v Bruslju. Zagovarjati se jim je za zločine, ki so bili zagrešeni v njih imenu za okupacije. (Ldu.)

Listnica uredništva.

Radgona, Celje, Koroška in drugi. — Zadnji čas nam prihaja mnogo pritožb zoper bivše avstr. častnike, ki so sedaj v naši jugoslovanski armadi. Teh članov oziroma dopisov ne moremo priobčiti, ker bi bili zaplenjeni, a upravičene pritožbe z navedbo priča nam lahko vsak čas zaupno sporočate, ker bomo porabili na merodajnem mestu. Anonimno gre seveda v koš.

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Anton Pesek.**

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Razkrinkani Habsburžani.

Moja preteklost.

Spisala grofica LARISCH, nečakinja cesarice Elizabete in njena dvorna dama.

(9. nadaljevanje.)

Malo dni po našem obisku v Windsorju je dospel Rudolf. Neki večer smo šli z njim k pozdravni večerji, ki ga je priredil grof Deym, član avstrijskega poslanstva, ki je bil v sorodu z mojim avstrijskim poslomstvom. Pri večerji sem sedela poleg Lorda Beaconsfielda, ki je po večini govoril o svojih knjigah in bi si no rad vedel, kako so mi prijale. Name je naredil utis, da je jako bistroumen, prijeten človek. Na moji levi strani je sedel knez Radolin. Po večerji je angleški prestolonaslednik, ki je bil opazoval lorda Beaconsfielda in mene, rekel Radolinu: »Ta mala grofica je osvojila Beaconsfielda.« — »O, kar se tega tiče,« je dejal Radolin tako glasno, da sem ga mogla slišati, »grofica si jih bo še mnogo osvojila.« Prestolonaslednik se je nasmehnil ter je prišel k meni. »Veste, očarali ste me že,« je rekla njegova kraljeva visokost, in ko je govoril, se je obrnil k Rudolfu in rekel smeje: »Rad bi, da bi imel tako zalo sestrično.«

Jurij Larisch, ki je slučajno slišal to nedolžno šalo, pa me je brez ozira na prestolonaslednikovo navzočnost potegnil na stran.

»Sram te bodi, Marija, vedeš se kakor bavarska kmetica,« je rekel jezno.

»Moj Bog... kaj je hujšega kakor ljubosumen mož?« je tožil Rudolf, ko je odhajal z angleškim kraljevičem.

Togotila sem se nad Jurijem, tako da mi je prijetni večer docela skvaril. Pozneje je Rudolf, ki je bil videti predrzen, nasvetoval, da bi se vrnila v Claridgov hotel z njim, pa moj soprog ni hotel kar nič slišati o tem, in tako sem imela mesto tega prav dolgočasno vožnjo z njim.

Neki večer je cesarica priredila družabni večer, kjer sta bila med drugimi navzoča angleški kraljevič in pokojni vojvoda Teck. Sedela sem med kraljevičem in vojvoda, ki je bil v škotskem kostumu, vičem in vojvoda, ki je bil v škotskem kostumu, se mi je dozdeval silno dolgočasen vzlic svoji zali dan s cesarico na deželi; kraljevič, ki je opazil mojo utrujenost, mi je nasvetoval, da naj vzamem veliko časo whiskyja s sodo, češ da mi bo to kmalu pregnalo utrujenost. Bil je silno ljubeznjiv, dobrodušen in zgovoren; preživela sem kaj prijeten večer. Po dnevju je bila kratka plesna zabava. Plesala sem nekolikokrat s kraljevičem. Ko sem se pozneje pri teli Cissi poslovila, sem ji kraljeviča zelo hvalila. »Oj,« je rekla Elizabeta in se nasmejala, »mislija bi, da kraljevič vedno dobi, kar želi, zato pazi, Marija, kaj delaš.« Te poslednje opazke seveda ni resno mislija.

Drugi pan smo zapustili Claridgov hotel in odšli v Combermere Abbey, kjer je kapitan Middleton čakal našega prihoda. Midva z Larischem sva se nastanila v nekem neprijaznem hotelu v Whitchurchu. Grof Kinsky je bil s svojimi konji že v mestu in tako smo se vsak dan vozili obiskat cesarico.

Lovi so se pričeli kmalu za tem. Ker nismo poznali precej divje pokrajine, sva s cesarico vedno sledili vodstvu kapitana Middletona; ko se ji nekoč ni ljubilo loviti, sem šla sama z Middletonom naprej in ujela lisico. Obedovali smo vedno v Combermere; dobro se spominjam, kako ljubeznjiva je bila videti Elizabeta v svojih belo ali črnožametnih oblačilih, kakor jih je vedno nosila.

Neki dan sve jezdili s teto Cissi sami s kapitanom Middletonom na izprehod. Jahala sem na enem Elizabetinih lovskih konj, in ko smo prejezdili nekaj pota, mi je cesarica velela, da naj se vrnem v Combermere. »Sama bi rada jutri jezdila na tvoji kobli,« je rekla, »zaradi tega se ne sme preveč utruditi.«

»Ali veličanstvo,« je ugovarjal »Rujavec«, »grofica vendar ne more sama najti potu nazaj.«

»No, potem ji pa povejte, kod naj jezdijo,« je odgovorila Elizabeta z glasom, ki ni pripušal nobenega nadaljnjega dokazovanja; in kapitan mi je dal tako zmedena navodila, kod naj jezdijo, da sem seveda zašla v napačno smer, in ko se je začelo mračiti, sem spoznala, da sem se izgubila.

Stemnilo se je in pri neki hiši sem vprašala po pravi poti; in ko me je prijazen deček pripeljal na veliko cesto, sem začela glasove konjskih kopit in sem našla »Rujavca«, ki me je bil prišel iskat. Sapo je lovil in je bil ves iz sebe. »Po mojih mislih je bilo peklensko trapasto od »Nje«, da vas je poslala proč,« so bile prve njegove besede; pa sem mu odgovorila, da mi je to bolj povšeči, kakor kaj drugega, ker je bil povsem nov dogodljaj zame, da sem se izgubila na Angleškem.

Dospevši domov, sem našla grofa Larischa pri kar najslabši volji, in tako se mu nisem upala povedati, da me je bila teta poslala samo domov. Bil je ves razjarjen in ni hotel poslušati nikakega pojasnjevanja.

(Dalje prihodnjič.)

Mali oglasi

stanajo prvih 10 besed 4 K,
vsaka nadaljnja beseda 30
vin. - Dopisovanje in ženitne
ponudbe pa vsaka beseda 1 K.

Proda se:

Planino, skoraj nov, avtomatičen z umečkom se proda. Poizve se pri Franc Zajec, optik v Ljubljani, Stari trg. 813

Koncertni planino, skoraj nov, krasen se proda. Naslov v upravi. 812

Svinjske masti, zajamčeno čiste, ter kukuruza in pšenice večjo količino imam za prodati. Reflektanti koji žele, da kupe morajo imati izvoznice za žito. M. Milanović, Vel. Grdjevac, Kraj Bjelovar. 811

Dva vagona žitnih odpadkov, kakor večja partija vreč za žito in moko in dva konja za vožnjo in dirko odda Josip Kurbisch, Celje, umetni in valjni mlin. 800

Konja, 3 leta starega, angleške pasme, prodam. Oddam tudi več voz gnoja, več težjih voz, 1 lovski voz (brek) 1 zapravljenec in eno elegantna kočija. Poizve se v Rožni ulici 15. 809

Angleško blago (črno in karirano) za moške obleke prodam. Poizve se v Korunovi ulici št. 10 pri »Vinski kleti.« 807

Dve hiši in sicer jedno trgovsko s 3 lokali in skladiščem ter jedno navadno stanovanjsko v ljubljanskem predmestju za 95 000 K prodam takoj. Stanovanje za kupca v hiši na razpolago. Ponudbe pod »Prometni kraj« na upravo lista. 798

Konj, 8 let star, 160 pesti visok, za težko in lahko vožnjo se proda. Stari trg 19, Ljubljana, pritičje. 781

Domače platno, sukneno blago za moške in ženske obleke, žamet kambriki, plahete za vozove, odeje za konje, vrči za mast, ovijalni papir, papirnate vrečice, toiletne in pralno milo, soda, pralni prašek, čajni esenc z rumom, škafi za vodo poceni prodaja skladišče Balkan prvo nadstropje. 731

Konjsko angleško opremo za dva konja, skoraj novo, proda dr. J. Pretnar, Ljubljana, Marijin trg 3/III.

Kupi se:

Staro zidno opeko, kakor tudi drug material kupim. Ponudbe z ceno na upravo lista. 797

Kupujem smrekov les, jelka, hrastov in bukov bodi si okrogel ali rezan. Cene za les naložen v vagon se naj naznanijo na V. SCAGNETI, parna žaga za drž. kolodvorom, Ljubljana. 419

Službe:

Izurnjeno stenografijo in strojepisko — begunko išče nujno Pisarna za zasedeno ozemlje v Ljubljani, Pražakova ulica 3. 814

Več spretnih pomočnic za žensko krojaštvo se sprejme v Holzapflov ulici št. 5. 806

Pridna, poštna deklica za hišna opravila se sprejme v Ljubljani. Prednost oni, ki zna vsaj nekaj šivati. Naslov v upravi lista. 805

Učenca, nad 15 let starega, poštenih staršev, kakor tudi več pomočnikov sprejme takoj Mihael Dobravec, slikarski in plesarski mojster v Celju, Gosposka ul. 2. 815

Stolare za modele traži se za odmah kod kranjske tvornice željezne in bravarске robe u Kamniku 801

Sprejemem natakario na račun, katera bi bila ob enem tudi opora gospodinj pri kuhanju. Ponudbe na Jos. Delakorda, trgovca in gostilničar Arclin pri Vojniku.

Išče se zanesljiv mizar-ski pomočnik. Hrana in stanovanje ter plača po dogovoru. Naslov pove uprava. 802

Brivski pomočnik, uren in zanesljiv se sprejme takoj pri brivcu Koštomaj Fran v Celju, Stajersko.

Tesarje kakor tudi več učencev se sprejme proti dobremu plačilu v trajno delo. ANTON STEINER, mestni tesarSKI mojster, Ljubljana, Jeranova ulica št. 13. 747

Razno:

Klobuke in slamnike čisti in barva Augustin Pirš, klobučar, Storje pri Celju. 808

Banke ili tvrdke, koje su voljne raznovrsnu hranu kao pšenicu, kukuruz, zob, ječam itd. u Srijemu kupovati neka se radi ponuda obrate na »Libertas«, Zagreb, Vilsonov trg št. 1. 790

Cunje

vsakovrstne, kakor krojaške odrezke, kupuje: Povše, Kranj, šte. 119.

Josip Jug

stavbeni in pohištveni pleskar in ličar

Rimska cesta št. 16 naznanja, da še vedno dela s pristnim blagom.

Izvršitev točna. Zmerna cena. Za vsa izvršena dela jamčim 2 leti.

FRAN STRUPI

Celje, Graška cesta 8.

Zaloga stekla, porcelana, svetilk, ogledal, okvirjev in raznovrstnih šip. Prevzemanje steklarskih del. 957

Vaniljin sladkor, Pecilni prašek, Pravi škrob in čaj nudi tvrdka

Adria - izdelki

(F. Šibenik) Ljubljana, Gosposka ulica 16.

Priporočam svojo veliko zalogo

vžigalnikov

na bencin.

Trgovci znaten popust.

F. K. Kaiser

Šelenburgova ulica št. 6.

Julij MEINL

Ljubljana

Kava žgana

» surova

Kavni pridatek

Olivno olje la

Sardine najboljše vrste

Keksi

Marmelada

Paradižna konzerva

Riž

Kond. mleko s sladkorjem

Razpošilja po celem kraljestvu od 5 kg naprej franko.

GLASOVIR

znamke »Toberer«

z izvrstnim zvokom, se vsled izselitve takoj proda. Pojasnila daje Harmet, Maribor, Webergasse/II.

Izvrstno

žveplo

za žveplanje trt oddaja družba za promet petroleja v Ptuj.

Oddaja na drobno in debelo po nizkih cenah.

Banatska moka.

Komisija »Balkan«

prodaja,

dokler traja zaloga,

lepo, belo moko

za kuho in kruh.

Oddaja samo cele vreče.

„Zvezna tiskarna“

v Ljubljani, Stari trg

izvršuje tiskovino vseh vrst, kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, letake, letake, usporedne, tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice, računske zaključke in vsa v to stroko spadajoča dela okusno in ceno.

KADI

iz trdega lesa in okrogel železen

rezervar

po 2 — 3000 litrov vsebine

se kupi.

Ponudbe na Zabret & Komp. Britof pri Kranju.

Proda se

večja množina

pristnega haloškega vina

najboljše kakovosti od leta 1917 in 1918.

Več se poizve pri gosp.

Vinku Stoklasu ml.,

v Leskovcu pri Ptuj,

Haloze.

Dr. Vekoslav Kukovec

naznanja, da se odslej nahaja : njegova odvetniška pisarna :

v Celju, Prešernova ulica št. 3

(Ferjenova hiša).

Javna dražba trpežnega pohištva se bo vršila v skladišču

„Balkan“ dne 20. t. m. ob

ob 9. uri dopoldne.

Podpisani uljudno naznanjam, da točim

pristna domača haloška vina

ter postrežem gostom z izborno kuhinjo.

ANTON PUSCHL, gostilničar,

Ptuj, Aškerčeva ulica.

Podpisana uljudno naznanjava, da sva

prevzela

gostilno »Pavšek«

v Ljubljani

na Martinovi cesti šte. 26.

v prenovljenih prostorih.

P. n. občinstvo zagotavlja, da bode v

vsakem oziru dobro in točno postreženo.

Za obilen obisk se priporočata vdana

Martin in Josipina Dolničar.

Razglas.

Pri rudniku Brezno-Hudana-trboveljske pre-

mogokopne družbe, se razpisujejo sledeča mesta za

takojšnji nastop:

1) enega rudniškega inženirja z dovršeno

rudarsko visoko šolo in državno skušnjo.

2) enega jamomerskega poduradnika z rudar-

sko šolsko izobrazbo, znanjem vseh zadevnih na-

in po dnevi merskih del ter leporisanjem.

3) enega računskega poduradnika z dopadljivo

pisavo in znanjem vsega materialnega in meznega

računstva.

4) treh jamskih paznikov z rudniško šolsko

izobrazbo.

Samo prosilci, kateri odgovarjajo pogojem, imajo

prakse, so slovenskega in nemškega jezika v govoru

in pisavi zmožni, naj pošljejo svoje lastnoročno pi-

sane prošnje s priložitvijo prepisov spričeval — kateri

se ne vneje — ter z navedbo domovinstva, in ke-

daj morejo službo nastopiti, ter z zahtevo plače in sicer:

za 1 na trboveljsko premogokopno družbo

na Dunaju I, Falkenstrasse 1.,

za 2-4 na rudniško vodstvo Brezno-Huda-

jama trboveljske premogokopne družbe v Laškem

(Spodnje Stajersko).

Vsakovrstno špecerijsko blago, kremo za čevlje, vasilino za usnje, žveplo za vingo-grade, žveplo za sode (Einschlag), lipovo liče mesto rafije, metle, surovo kavo, makarone, rezance, vsako množino moke, rogaško in radinsko kislo vodo, 30 do 60% milo, med, konjak,

ponuja veletrgovina

A. Senčar, Ptuj.

OBVESTILO.

Cenjenemu občinstvu uljudno naznanjam, da točim vedno le

izvrstna haloška vina lastnega pridelka.

Svojim gostom postrežem z izborna kuhinjo. Na razpolago je tudi govedina po 12 K, ter teletina po 8 K prednji del in po 10 K zadnji del.

Wagrandl Julij, Ptuj, Prešernova ulica.

Otvoritev kegljišča.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvorila v svoji gostilni novo kegljišče. Točim pristna domača vina. Izborna kuhinja. Topla in mrzla jedila.

Matilda Stanitz, Breg pri Ptuj.

Javna dražba

kislega zelja, kumaric in sodov.

Dne 18. juna 1919 (sredo) ob 15 uri (treh popoldne) se po določbi mestnega magistrata ljubljanskega vrši na dvorišču firme Josip Zidar, veletrgovine na Dunajski cesti št. 31.

javna prodaja

a) večje množine kislega zelja od sklepa „Reserve Spital Nr. 3 Laibach in Udine“ s sosedo vred, b) enega vagona kislih kumaric od sklepa „Etappen-Verfleßmagazin Salloch“.

c) več za dobavo zelja določenih vinskih in drugih sodov razne velikosti.

Pogoji se izvedo na licu mesta pred dražbo.

Pecivo!

Cenjenemu občinstvu iz mesta in okolice uljudno priporočam svojo pekarno

v Ptuj,

Prešernova ulica.

Vsaki dan sveže pecivo od najnavadnejše do najfinejše vrste.

Anton Vavpotič, pek.

Gostilna

„pri pošti“

v Ptuj, Panonska ulica

priporoča cenjenemu občinstvu izborna vino, in vsakovrstna mrzla in goraka jedila. Postrežba točna in solidna.

Wajlentič, gostilničar.

Poštenu djevojku

za prodavačicu na trgu prima odmah, plača po dogovoru.

Glavno je povjerenje

M. Novak — Zagreb, Maksimirska cesta 64.

Telefon 20 — 60

Proda se

več travnikov za jažim kolodvorom v Ljubljani. Površine 4 ha 49 a 11 m². Zadnja cena 5 K za 1 m². Pojasnila daje pisarna dr. Ivo Benkovića, odvjetnika v Ljubljani, Miklošičeva c. 6

Restavracija pri „Zvezdi“

v Ljubljani (preje Ferlinc).

Podpisana naznanjava, da je novo urejeni vrt, vrtni salon in kegljišče zopet odprto.

Postrežba točna in solidna.

Priporočata se Peter in Josipina Kušak.

Karl Kossär

hotel in mesarija v Ptuj — Srbski trg.

Vsem okoličanom in prišedšim potnikom uljudno naznanjam, da odprem v par dneh

salonsko sobo

kjer bodem postregel z najboljšo pijačo in jedačo. Točim celi dan sveže pivo, pristna lastna vina ter zadovoljim goste z najboljšo hrano po primernih cenah.

Spoštovanjem

Karol Kossär.

NARODNA BANKA D. D. U ZAGREBU.

Poziv na subskripcijo

Zagreb, mjeseca juna 1919.

25.000 komada dionica, glasećih na donosioca po K 400.— naslovne vrijednosti u ukupnom iznosu od K 10,000.000.—

P. n.

Na temelju svojedobnog ovlaštenja izvanredne glavne skupštine, odlučilo je ravnateljstvo Narodne banke d. d. provesti povišenje dioničke glavnice i emisiju novih dionica pod slijedećim uvjetima:

1. Dionička glavnica od K 10,000.000.— povišuje se izdajem novih 25.000 dionica po K 400.— nom., dakle za K 10,000.000.— na K 20,000.000.—

2. Posljednicima starih dionica pridržaje se 18.750 komada novih dionica, i to tako da svakome dioničaru pripada pravo na 4 stare dionice optirati 3 nove uz cijenu od K 440.— po komadu nove dionice, zajedno sa 5% kamatama od 1. siječnja 1919. do dana uplate.

3. Nedioničarima (novim potpisateljima) i starim dioničarima za dionice, koji žele potpisati preko broja, koji jim pripada u razmjeru od 4 stare na 3 nove, nudi se 6.250 komada dionica po tečaju od 475 K za dionicu od 400 K nominalnih sa 5% kamata od 1. januara 1919.

5. Subskripcija počinje 15. juna, a svršava 31. jula 1919.

5. Nove dionice imaju kupon za godine 1919., te im pripada pravo na dividendo za istu.

6. Protuvrijednost potpisanih dionica valja uplatiti odmah, a najkasnije do 31. jula 1919. t. g.

Uplate za nedodijeljene nove dionice povratit će se skupa sa 3 1/2% kamata od dana uplate do povratka novca.

7. Subskripcija se objavlja odnosno primaju prijave:

U Zagrebu: Narodna banka d. d.

U Brodu n/S.: Banka i mjenjačnica Brdarić i drug, afilijacija Narodne banke,

U Dubrovniku: Srpska centralna banka za Primorje. — Dubrovačka trgovačka banka i — Pučka štedionica d. s. o. j.

U Ljubljani: Ljubljanska kreditna banka d. d. — Kranjska deželna banka

U Osijeku: Srpska štedionica

Na Rijeci: Hrv. centralna banka

U Ruini: Zadruga banka

U Sarajevu: Hrvatska centralna banka

U Splitu: Zadruga savez

U Varaždinu: Varaždinska štedionica

U Virovitici: Virovitička štedionica

U Zemunu: Zemunska štedionica

dok uplate mogu uslijediti također kod svih zagrebačkih zavoda te njenih filijala.

8. Posljednici starih dionica, koji žele u smislu točke 2. optirati nove dionice, valja da predlože kod gore označenih mjesta subskripcije:

točno ispunjenu i potpisanu prijavnicu uz naznaku popisa brojeva starih dionica (u koliko nisu kod zavoda u pologu) ili međutim starih dionica.

9. Reparticiju dionica subskribiranih u smislu točke 3. pridržaje sebi ravnateljstvo.

10. Tečajni (ažijski) dobitak, koji se poluči kod izdavanja novih dionica, ide u korist redovite pričuvne zaklade odbivši troškove emisije i pristojbe.

11. Za provedbu ove emisije stvornje sindikat, koji zajamčuje uspjeh povišenja dioničke glavnice.

Ravnateljstvo Narodne Banke d. d. u Zagrebu.